

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 36EK/2113/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124380206
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124380206.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 697 270, zast.: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Tomášikova 28, 821 01 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 855 673, proti povinnému: Mgr. Jaroslav Képeš – EUREN, miesto podnikania A. XXX, XXX XX A., IČO: 31887783, o vymoženie 579,01 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnou exekútkou JUDr. Žofia Žabková, so sídlom exekútorského úradu Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar n/Hronom, IČO: 42 310 695, pod sp. zn. 420EX 673/24, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36EK/2113/2024 zo dňa 04.06.2025, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom sp. zn. 36EK/2113/2024 zo dňa 04.06.2025 **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36EK/2113/2024 zo dňa 04.06.2025 **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie dňa 17.09.2024 domáhal od povinného vymoženía pohľadávky vo výške 579,01 Eur s prísl. na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku č. 6676/22 zo dňa 02.09.2022, vydaného Rozhodcom B. C. D., ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 27.11.2022 (ďalej len ako „exekučný titul“). Exekučný súd na základe poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 30.09.2024 poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútku - JUDr. Žofia Žabková, so sídlom exekútorského úradu Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar n/Hronom, IČO: 42 310 695, ktorá ju vedie pod sp. zn. 420EX 673/24.

2. Uznesením sp. zn. 36EK/2113/2024 zo dňa 04.06.2025 súd I. výrokom návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a II. výrokom rozhodol, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznáva. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že povinný navrhol zastaviť exekúciu z dôvodu, že nie je jasné o aké pohľadávky zo strany Orange-u ide, zároveň uviedol, že záväzky voči Orange boli vyriešené pokonávkou. Súd v danej veci uviedol, že ak mal povinný akékoľvek námietky o oprávnenosti nároku oprávneného mal možnosť uvedené rozporovať v nadväznosti na výzvu k žalobnej odpovedi podľa ustanovenia § 25 a nasl. ZoRK a za primeraného použitia ustanovenia § 105 a nasl. a § 167 CSP. Povinnému bola predmetná výzva doručená do vlastných rúk dňa 20.07.2022 a odo dňa doručenia mu začala plynúť tridsaťdňová lehota na doručenie žalobnej odpovede. Nakoľko v stanovenej lehote tak povinný neučinil, súd vykonal dokazovanie na podklade listinných dôkazov predložených oprávneným. V predmetnej veci sa rozhodcovské konanie skončilo vydaním meritórneho rozhodnutia a rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 23.11.2022 a márnym uplynutím lehoty na dobrovoľné splnenie uloženej povinnosti sa dňa 27.11.2022 stalo vykonateľným. V tejto súvislosti súd dodal, že povinný nevyužil ani možnosť domáhať sa v lehote 60 dní od doručenia

rozhodcovského rozsudku žalobou na všeobecnom súde jeho zrušenia z dôvodov uvedených v ust. § 40 ods. 1 ZoRK. Bolo len a len vecou povinného, že uvedené právo nevyužil čím rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul nadobudol právoplatnosť. Exekučný súd nie je ďalšou odvolacou inštanciou. Vo vykonávacom konaní už súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. Skutočnosti namietané povinným spadajú do obdobia pred vydaním exekučného titulu, preto nie sú spôsobilé privodiť zmenu, ani zrušenie napadnutého rozhodnutia. Súd záverom konštatoval, že exekučným titulom je Rozhodcovský rozsudok č. 6676/22 zo dňa 02.09.2022, vydaný Rozhodcom B. C. D., ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 27.11.2022, v danom prípade neobstojí už v štádiu výkonu rozhodnutia to, že povinný začne uplatňovať námietky, ktoré mal po správnosti uplatniť v základnom konaní. Nakoľko je rozhodcovský rozsudok právoplatný a vykonateľný, je teda spôsobilým exekučným titulom a súd musí z neho vychádzať. Súd záverom dal do pozornosti povinnému zásadu, ktorá platila už v rímskom práve „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo teda vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým bola povinnému uložená povinnosť uhradiť oprávnenému pohľadávku vo výške 579,01 Eur s príslušenstvom, ktorá zo strany povinného nebola splnená. Na základe tejto skutočnosti oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa domáhal vymoženia istiny vo výške 579,01 Eur spolu s príslušenstvom. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. (I. výrok)

3. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že v bode 5 odôvodnenia napadnutého uznesenia sa uvádza, že súdne konanie prebiehalo bez jeho účasti, na ktoré nebol prizvaný ani oboznámený a do dňa podania sťažnosti ani nevie, kedy sa toto konanie na súde konalo. K bodu 6 odôvodnenia uviedol, že súdna exekútor sa vyjadrila len k doručovaniu písomností a nie k jej obsahu. Práve v konverzácii s oprávneným – sa nachádzajú skutočnosti, ktoré viedli k tomu sporu. Bez týchto podstatných údajov podľa jeho názoru ani nebola možnosť ani rozhodnúť. K bodu 7 uviedol, že exekučný titul na peňažné plnenie vyplývajúceho z rozhodnutia č. 667/22 je zo dňa 02.09.2022 vydaný C. D., K vyrovnaniu dlhu však došlo dňa 14.10.2022 vystavením mínusových dobropisov, čo v konečnom dôsledku mení podmienky a oprávnenosť exekučného titulu, v ktorom táto skutočnosť nebola zohľadnená. Išlo o dobropisy vystavené k 3. faktúra a to dobropis č. 952086909 a k fa. č. 1914500365 v sume 107,71 eur, dobropis č. 1955086910 a fak. č. 19455600366 s výškou 190,29 eur a dobropis 1952086911 k fa. č. 19456000367 s výškou 120,90 eur. Formálna stránka vykonateľnosti nie je naplnená, pretože chýbajú predpoklady vykonateľnosti exekúcie. Orange ani exekútor nemá právo na vymáhanie dlhu, ktorý zanikol až po začatí exekučného konania, vzhľadom na návrh na zastavenie exekúcie, kde povinný poukázal na dôvody, ktoré mali viesť k exekúcii a tiež vznikli až po vzniku exekúcie. Exekútorke boli zaslané potrebné dokumenty, bola s nimi oboznámená. Na základe týchto dokumentov pominuli dôvody na exekúciu a táto mala byť zrušená. Konštatovanie súdu, že rozhodcovský rozsudok je právoplatný a vykonateľný nie je správny, pretože bol podaný návrh na zrušenie exekúcie, pre pominutie dôvodov exekúcie. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol dôvody, pre ktoré má aj dosť k zastaveniu exekúcie alebo k jej zrušeniu. K tomu, že súdu neboli predložené skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu sa vyjadriť nevie, ani neboli predložené alebo ich súd nezohľadni, inak by súd exekúciu zrušil v plnom rozsahu. Vychádza z vyjadrenia súdnej úradníčky že exekútor sa vyjadrila len k doručovaniu písomností a nie k jej obsahu. Podľa názoru povinného došlo vo veci k procesným chybám, vzhľadom k tomu, že súd neskúmal dôvody pre zastavenie exekúcie ale prijal návrh exekúcie, naopak by na základe predložených dokumentov jeho návrhu na zrušenie exekúcie vyhovel. Zároveň pochybuje o správnosti rozhodnutia súdu, nakoľko uznesenie nie je podpísané a nie je ani opatrené pečiatkou.

4. Oprávnený sa k predmetnej sťažnosti povinného písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že žiada, aby súd o podanej sťažnosti rozhodol v súlade so zákonom.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa ust. § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a 1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, 2. rozhodcovského rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, 3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané Stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory 4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

15. Exekúcia je v danom prípade vedená na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu č. 6676/22 zo dňa 02.09.2022 vydaného rozhodcom B. C. D., ktorý bol vydaný v nespotebiteľskom rozhodcovskom konaní. V zmysle § 40 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), je možné zo strany účastníka rozhodcovského konania podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok však v takomto prípade zostáva právoplatný, pokiaľ súd, ktorý rozhoduje o žalobe, neodloží vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku na návrh účastníka konania. Právomoc exekučného súdu je pri exekučnom titule v podobe rozhodcovského rozsudku limitovaná ust. § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku. Exekučný súd tak nie je v prípade rozhodcovských rozsudkov vydaných v nespotebiteľskom konaní oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, ani procesný postup rozhodcovského súdu v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný ale je oprávnený skúmať len tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, teda po dni jeho vydania.

16. Povinný vo svojej sťažnosti poukázal na bod 5 odôvodňujúcej časti napadnutého uznesenia, v ktorom uviedol, že prebehlo občianske súdne konanie, kde mal údajne vzniknúť námietky a teda preukázať ich na súde. Súdne konanie prebehlo bez jeho účasti na ktoré nebol prizvaný ani oboznámení a nevie kedy sa toto konanie na súde konalo, nakoľko tam nie je uvedený dátum. V tejto súvislosti súd konštatuje, že bod 5 odôvodňujúcej časti napadnutého uznesenia sa týka odkazu vyššieho súdneho úradníka na vyjadrenie sa oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

17. V zmysle ust. § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

18. Uvedené podanie – vyjadrenie oprávneného bolo realizované písomnou formou a predložené súdu súdnym exekútorom spolu s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v súlade s vyššie citovaným ustanovením Exekučného poriadku.

19. V tejto súvislosti súd konštatuje, že kontradiktórnosť konania je jeden zo základných, no nie absolútnym princípom civilného súdneho procesu a to ešte väčšmi ak hovoríme o tom exekučnom. Nie vždy je potrebné dávať druhej strane na vyjadrenie podanie protistrany. Je tomu vždy, ak sú tu objektívne skutočnosti, ktoré nútia súd rozhodnúť podľa určitých procesných pravidiel. Svoje normatívne obmedzenie nachádza v zmysle čl. 9 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku v jeho jednotlivých ustanoveniach, kedy právo vyjadriť svoje stanovisko majú strany v rozsahu, ktorý im určí zákon. Aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (napr. uznesenie sp. zn. IV. ÚS 20/2019 zo dňa 17.01.2019 sp. zn. IV. ÚS 153/2024 zo dňa 20.03.2024) je zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní v exekučnom konaní ako nesporovom konaní značne oslabená. Totižto exekučný súd nemá Exekučným poriadkom, ani subsidiárne Civilným sporovým poriadkom stanovenú povinnosť, ani možnosť zasielať vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Z toho dôvodu nemuselo byť povinnému zaslané vyjadrenie oprávneného, nakoľko od jeho vyjadrenia na tvrdenia oprávneného by nebolo možné dúfať v zmenu procesnej situácie.

20. Pokiaľ ide o skutočnosť, že sa súdny exekútor vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril len k doručovaniu písomností a nie k jej obsahu súd udáva, že súdny exekútor nedisponuje informáciami relevantnými pre možné zastavenie exekučného konania (až na osobitného prípadu ako je napríklad vyhlásenie konkurzu na majetok povinného...). Súdny exekútor v súlade s ust. § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku vykonáva doručenie upovedomenia o začatí exekúcie a v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného, tento návrh spolu s vyjadrením oprávneného predkladá súdu na vyjadrenie. Stanovisko súdneho exekútora sa spravidla týka iba oznámenia o doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému so stanoviskom, či bol návrh zo strany povinného podaný v zákonnej lehote 15 dní odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a teda či ide o návrh podaný s odkladným účinkom a so stanoviskom, či sa oprávnený na výzvu súdneho exekútora k návrhu povinného písomne vyjadril. Bolo tomu tak aj v predmetnom konaní, keď súdny exekútor oznámil súdu, že upovedomenie o začatí exekúcie z 01.10.2024 bolo povinnému doručené 17.10.2024. Dňa 25.10.2024 bol exekútorскому úradu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie mailom a následné dňa 05.11.2024 poštou. Návrh na zastavenie bol odovzdaný na poštovú prepravu 04.11.2024. Na výzvu sa oprávnený k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril vyjadrením, ktoré bolo exekútorскому úradu doručené dňa 20.11.2024. Toto stanovisko súdneho exekútora spolu s návrhom povinného (vrátane príloh), stanoviskom oprávneného bolo zo strany exekútorского úradu predložené tunajšiemu súdu na rozhodnutie.

21. K námietke povinného prezentovanej v sťažnosti, že súdny exekútor nevyzval povinného na vyjadrenie sa k návrhu súd udáva, že v súlade s ust. § 61k ods. 5 Exekučného poriadku túto povinnosť súdny exekútor nemá.)Túto povinnosť rovnako nemá ani súd. Po doručení návrhu na vykonanie exekúcie súdu, tento poveruje vykonaním exekúcie konkrétneho súdneho exekútora. Po doručení poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi je tento povinný zaslať povinnému upovedomenie o začatí exekúcie a v prípade, ak povinný podá návrh na zastavenie exekúcie je povinný

tento návrh spolu so stanoviskom oprávneného predložiť súdu na rozhodnutie, ktorú povinnosť si súdny exekútor splnil a návrh povinného na zastavenie exekúcie súdu predložil na rozhodnutie.

22. Pokiaľ ide o argumentáciu povinného, že súd neskúmal oprávnenosť dôvodov v návrhu na zastavenie exekúcie s uvedeným tvrdením sa súd nestotožňuje.

23. Podľa názoru povinného k vyrovnaní dlhu malo dôjsť 14.10.2022 vystavením mínusových dobropisov, čo v konečnom dôsledku mení podmienky a oprávnenosť exekučného titulu, v ktorom táto skutočnosť nebola zohľadnená (dobropisy vystavené k 3 faktúram a to dobropis č. 95286909 k fa č. 194500365 v sume 107,71 eur, dobropis č 1955086910 k f.č. 1945600366 s výškou 190,29 eur a dobropis č. 1952086911 k fa.č. č. 1945600367 s výškou 120,91 eur. Uvedené dobropisy k návrhu na zastavenie exekúcie ani k podanej sťažnosti predložené neboli.

24. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie argumentoval okrem iného skutočnosťou a to existenciou dobropisov na sumu 190,29 eur, 120,90 eur a 107,71 eur vydaných oprávnených V tejto súvislosti však súd udáva, že povinným predložené dobropisy a to dobropis č. 1944066637 k faktúre č. 1943668933 na sumu – 120,90 eur bol oprávneným vystavený a dodaný dňa 17.05.2021 dobropis č. 1944066638 k faktúre č. 1943668935 na sumu – 190,29 oprávneným bol vyhotovený a dodaný dňa 17.05.2021 a dobropis č. 194406639 na sumu – 107,71 bol oprávnený vyhotovený a dodaný dňa 17.05.2021 t.j. pred vydaním exekučného titulu. V tejto súvislosti preto vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne skonštatoval, že v štádiu výkonu rozhodnutia neobstoja argumenty, ktoré mal povinný uplatňovať v základnom konaní (v konaní prebiehajúcom pred rozhodcovským súdom). Povinný nepreukázal skutočnosť, že po vzniku exekučného titulu došlo k úhrade vymáhaného nároku, resp. k jeho zániku vystavením mínusových dobropisov zo strany oprávneného.

25. K argumentácii povinného, že rozhodcovský rozsudok nemôže byť právoplatný a vykonateľný pretože podal návrh na zrušenie exekúcie súd udáva, že exekučné konanie sa vedie výlučne na základe vykonateľného exekučného titulu. Samotné podanie návrhu na zastavenie exekúcie neznamená, že exekučný titul stratil vlastnosť vykonateľnosti. Doručením exekučného titulu povinnému sa rozhodcovský rozsudok stal právoplatným a márnym uplynutím lehoty na splnenie povinnosti uloženej rozhodcovským rozsudkom následne vykonateľným exekučným titulom. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, (resp. spochybňovať nárok oprávneného z exekučného titulu) pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia vydaného v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný.

26. Na záver súd konštatuje, že podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

27. S poukazom na uvedené má sudca za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že povinný netvrdil a ani nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offo nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie, preto bolo potrebné sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 36Ek/2113/2024 zo dňa 04.06.2025 ako nedôvodnú zamietnuť.

28. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

31. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov sťažnostného konania by súd priznal oprávnenému, ako úspešnému účastníkovi. Nakoľko si však oprávnený žiadne trovy v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok voči povinnému si uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený (z úradnej moci) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní uplatnený. V tejto súvislosti súd udáva, že Exekučný poriadok neukladá ex offo povinnosť rozhodovať o trovách konania v prípadoch, kedy rozhoduje o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Okrem iného platí, že exekučný súd nemá vo svojom postavení zákonnú povinnosť rozhodovať o takom procesnom nároku, ktorý v zásade nebol účastníkmi konania riadne a včas uplatnený. Nakoľko si teda oprávnený nárok na náhradu trov v súvislosti s vyjadrením k podanej sťažnosti povinného neuplatnil, súd mu ho nepriznal. Exekučný poriadok neukladá účastníkovi povinnosť uplatniť si trovy konania, ide o fakultatívnu možnosť, či si nárok na náhradu trov konania od protistrany uplatní alebo nie. Pokiaľ platí základná zásada, že si každý z účastníkov hradí trovy konania sám (podľa ustanovenia § 199b Exekučného poriadku), potom prípadný nárok na ich náhradu od protistrany je možnosťou a nie povinnosťou účastníka konania a zákon takúto povinnosť ukladať nemôže.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (